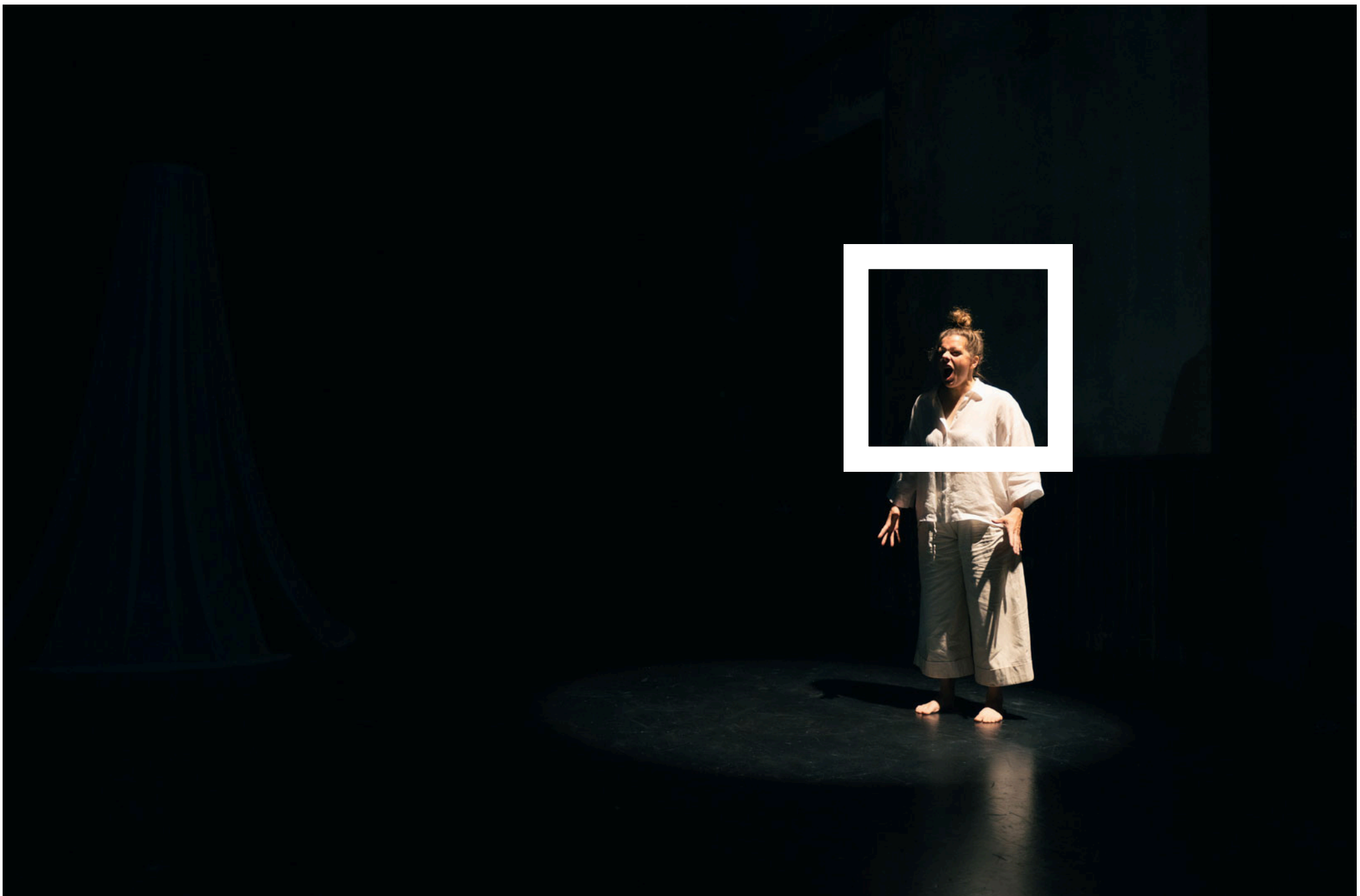


CHAH / BADAN

(El Pou / El Cos)



Una peça teatral de Hossein Zoghi
amb text de Mahsa Mohebali

1. Introducció i declaració artística (tesi central)

De què tracta l'obra?

Chah/Badan és una peça teatral sostinguda sobre un monòleg visceral que explora la història de la repressió i la insurgència femenines al llarg del temps i les cultures. Escenifica un conflicte ontològic: la lluita entre el cos de la dona i un sistema patriarcal que intenta definir-lo.

Les metàfores centrals de l'obra

Aquesta peça opera a partir de **dues metàfores centrals**:

- **El pou (Chah)**: Representa l'«arxiu de la repressió»: l'espai històric del silenci, la tomba sense nom de Tahirih Qurratu'l-Ayn (1817-1852), la poetisa maldita. El pou (Chah, en farsi), és una cel·la que espera a l'activista contemporània, però també representa el costat fosc de la lògica binària que s'ha imposat des de la mirada masculista (cos vs. raó, passió vs. logos).
 - **El cos (Badan)**: El lloc últim de la rebel·lió. Aquesta acció performativa denúncia com els cossos de les dones són convertits a la força en textos passius, però que han estat recuperats mitjançant actes d'autoafirmació radical, transformats en manifestos revolucionaris (écriture féminine).
-

Argument central de l'obra

L'espectacle sosté que la lluita per l'autonomia i la sobirania del cos és un acte continu, transhistòric, de disrupció. **La intèrpret encarna figures** que abasten des de Medea i Antígona fins a Tahirih (el desvelament de la qual el 1848 va ser un acte d'«anul·lació de la xaria») **i les dones del moviment «Dona, Vida, Llibertat»** (Zan, Zendegi, Azadi). Cada acte de desafiament — des de Qamar-ol-Moluk Vaziri, cantant sense vel a l'escenari a l'Iran, fins a la crema de vels als carrers— es presenta com una erupció procedent del pou de la història.

2. Estructura de la peça i equip

Gènere: Monòleg i acció performativa (estructura en dues parts). La posada en escena combina drama físic d'alta intensitat amb una oració formal i teòrica.

Repartiment: Una intèrpret femenina/oradora. L'única intèrpret assumeix la responsabilitat d'encarnar totes les figures històriques i mítiques (Tahirih, Medea, Antígona, Qamar, la dona contemporània disident), convertint les seves experiències en tota una declaració política.

Equip tècnic: Un/a tècnic/a. Responsable de totes les cues tècniques: gestió del so i canvis d'il·luminació.



Fase I: El monòleg (encarnació i testimoni). La intèrpret participa en un joc dramàtic i de teatre físic, transitant ràpidament entre personatges dins de l'estructura del pou (chah). Aquesta part se centra en el trauma personal i històric, utilitzant objectes i testimonis propis.

Fase II: L'acció performativa (oració, cos, manifest). La intèrpret trenca conscientment el marc dramàtic, recupera el seu lloc davant el públic i exposa una tesi radical i transhistòrica sobre la dona com a *subjecte subjectat*, que comporta el clímax polític de la peça.



3. Escenografia i visuals

L'escenografia és circular i íntima, situant el públic al voltant de l'acció central. Aquesta configuració vol evocar una sensació de confinament, un tribunal o, potser, una reunió secreta on s'invoca la ràbia.

La tenda / el pou: grans teles blanques penjades d'un únic punt superior, formant una estructura cònica a terra (4 peces). Simbolitzen la khimeh (tenda) de la conferència de Badasht, el vel (hijab), el pou (Chah) i la cel·la de confinament, com a metàfora poètica del tancament.

Artefactes rituals: arxiu de records i objectes reprimits. Nines i joguines (símbol dels fills assassinats de Medea, de la innocència perduda). La vara de fusta, com a element ritual, plataforma d'oració i element que evoca escenes de violència o tortura.

4. Rider tècnic (so i mitjans)

Micròfon i peu: necessaris per la figura externa que personifica la veu àtona del poder ofegador, part essencial que interfereix, a la vegada que estructura el monòleg.

Sistema de so: essencial per al disseny sonor ambiental, inspirat en la música tradicional persa, però des d'una contextualització contemporània.

Il·luminació: Serà flexible i versàtil. És a dir, es jugarà amb una il·luminació general intensa per als moments d'epifania (el desvelament de Tahereh) i una il·luminació tènue i continguda per transmetre l'atmosfera opressiva del pou.

“Els nostres cossos
reprimits al llarg dels segles
s'han convertit en l'arxiu
etern de la resistència”



5. Fitxa Artística

Direcció: Hossein Zoghi

Text: Mahsa Moheballi

Interpretació: Mireia Illamola

Música i espai sonor: Marc Naya

Escenografia: Carlos Gallardo

Il·luminació: Mario Andrés Gómez

Fotografia i vídeo: Júlia Girós

Producció: Associació Panorama 180



Aquesta acció ha estat produïda com a activitat dins del programa de residències artístiques *NO CALLAREM Barcelona Artistes en Risc*.

Amb el suport de:



Hossein Zoghi

Hossein Zoghi (nascut el 1980 a Teheran) és director teatral, actor i periodista iranià.



Durant molts anys, Zoghi ha estat actiu en l'escena del teatre independent i underground a l'Iran. Les seves representacions aborden principalment qüestions polítiques i socials sensibles a l'Iran i al Pròxim Orient, sovint incorporant retrats d'icones sociopolítiques iranians prohibides. En la seva pràctica escènica, busca integrar elements de les tradicions teatrals iranians.

A causa del seu enfocament en continguts polítics, especialment arran d'una representació dedicada a Mohammad Mossadegh i al cop d'estat iranià de 1953, Hossein Zoghi va ser vetat de les activitats teatrals oficials a l'Iran. Tot i això, va continuar representant diverses obres clandestines a Teheran. Zoghi ha patit de manera especialment dura la pressió de la censura i les prohibicions tant en la seva tasca teatral com en la seva carrera periodística.

Com a periodista, ha treballat extensament i ha estat membre de consells editorials en nombroses publicacions iranians. La seva trajectòria en el periodisme ha estat profundament marcada per la pressió constant i per l'experiència reiterada de prohibicions de diaris i altres publicacions.

Mahsa Mohebbali

Mahsa Mohebbali (nascuda el 1972 a Teheran) és escriptora, crítica literària i guionista iraniana, considerada una de les veus més destacades de la tercera generació de la ficció iraniana.



Mohebbali va obtenir un ampli reconeixement amb obres com el recull de relats *Lovemaking in the Footnotes* i la novel·la *Don't Worry*, ambdues guardonades amb el prestigiós premi literari Houshang Golshiri.

També és una guionista consolidada, autora de diversos guions cinematogràfics, entre els quals destaquen els films *Ages of Love* (Doran-e Ashighi) i *19*, que han rebut premis tant dins com fora de l'Iran.

La seva obra es caracteritza per una crítica social valenta i explícita, amb un enfocament intens en les noves generacions, les qüestions de gènere, les crisis socials i la comunitat queer dins la societat iraniana contemporània.

La novel·la *Don't Worry* (també publicada amb el títol *In Case of Emergency*), editada als Estats Units, va ser inclosa per la revista *The New Yorker* entre els «millors llibres publicats als Estats Units el 2022».

A causa del caràcter crític i subversiu del seu treball, Mahsa Mohebbali ha estat sotmesa a una pressió i vigilància constants per part de les forces de seguretat iranians al llarg de la seva trajectòria literària i artística.

PRESSUPOST D'ACTIVITAT

Aquest projecte s'ha desenvolupat des de l'associació Panorama 180, entitat sense ànim de lucre, que col·labora amb l'organització internacional **Artists At Risk (AR)**, acollint artistes internacionals en situació de vulnerabilitat mitjançant el programa de residències artístiques *NO CALLAREM Barcelona Artistes en Risc*.

La contractació d'aquesta activitat cultural es fa a través de l'**associació Panorama 180**, que s'encarrega de la realització de totes les tasques de producció i de la coordinació del personal necessari per dur-la a terme.

L'esperit que hi ha darrere de les nostres propostes és la generació de nous models de vida construïts a partir de la cultura per a artistes que pateixen situacions de risc en contextos adversos.

Contractant aquesta activitat, la societat en conjunt es posiciona contra la barbàrie.

Producció/Distribució:

Carlos Gallardo Hernández

produccio@nocallarem.org

+34 647 601 501

Contractació d'una funció i col·loqui posterior amb la participació d'Hossein Zoghi i Mahsa Mohebali, més traducció consecutiva del Farsi inclosa.

2.080,00 €
(IVA no inclòs)